U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **A. H.,** proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud,** se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2018, č. j. 31 A 343/2017 – 50,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) brojil u Krajského soudu v Brně žalobami proti rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 9. 2017, č. j. 10 As 263/2017 - 14, ze dne 19. 9. 2017, č. j. 2 As 315/2017 - 12, ze dne 20. 9. 2017, č. j. 6 As 292/2017 - 13, ze dne 25. 9. 2017, č. j. 8 As 217/2017 - 12, ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 As 288/2017 - 13, ze dne 16. 10. 2017, č. j. 7 As 320/2017 - 16, ze dne 23. 10. 2017, č. j. 7 As 319/2017 - 16, ze dne 8. 11. 2017, č. j. 7 As 349/2017 - 123, ze dne 6. 11. 2017, č. j. 7 As 348/2017 - 15, ze dne 31. 10. 2017, č. j. 2 As 368/2017 - 92. Krajský soud usnesením ze dne 28. 2. 2018, č. j. 31 A 343/2017 - 50, spojil tyto žaloby vedené pod sp. zn. 31 A 343/2017, sp. zn. 31 A 344/2017, sp. zn. 31 A 350/2017, sp. zn. 31 A 352/2017, sp. zn. 31 A 354/2017, sp. zn. 31 A 3/2018, sp. zn. 31 A 7/2018, sp. zn. 31 A 16/2018, sp. zn. 31 A 17/2018 a sp. zn. 31 A 18/2017, ke společnému projednání a odmítl je. Žalobce podal obsahově totožné kasační stížnosti směřující proti v záhlaví uvedenému usnesení a proti neexistujícím usnesením v každé další věci vedené pod výše vyjmenovanými sp. zn. Nicméně jak již bylo uvedeno, vyjmenované věci krajský soud spojil ke společnému projednání a rozhodl o nich jedním, v záhlaví uvedeným usnesením, všechna žalobcova podání tedy směřují proti tomuto jednomu usnesení a jedná se o jednu kasační stížnost.

[2] Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost je nepřípustná. Rozhodnutí soudů vydaná v soudním řízení nejsou rozhodnutími správních orgánů v oblasti veřejné správy, a proto nemohou být přezkoumávána ve správním soudnictví (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. 10 As 95/2017 - 10, ze dne 11. 4. 2017, č. j. 4 As 72/2017 - 10, ze dne 4. 5. 2017, č. j. 10 As 125/2017 – 11).

[3] Vzhledem k těmto skutečnostem Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona.

[4] S ohledem na nepřípustnost podaného návrhu se Nejvyšší správní soud nezabýval namítanou podjatostí soudců Krajského soudu v Brně ani nečinil žádné další procesní kroky (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2017, č. j. 8 As 1/2017 - 10, ze dne 26. 1. 2017, č. j. 8 As 7/2017 - 8, ze dne 30. 3. 2017, č. j. 1 As 126/2017 - 9 atp.). Nutno dodat, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci, resp. v jeho rozhodování, což je stěžovateli známo i z dřívějších rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (viz např. usnesení ze dne 17. 7. 2014, č. j. Nao 232/2014 - 18, nebo ze dne 21. 10. 2014, č. j. 8 As 136/2014 - 67).

[5] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2018

Mgr. David Hipšr
předseda
senátu